Veckokrönika från Sverige

Speciellt meddelad denna tidning genom Svensk-Amerikanska Pressbyrån i Stockholm.

För en tid sedan hörde jag några yttra om stockholmskorna, att de hälst uppträda "i klump", då de vilja visa sympati och beundran. Nä ja, det sågo vi när Arvid Ödmann hade sin glansperiod och nu senast när John Forsell afreste från Sverige till det förlofvade landet i Vester hvarifrån herr Dippel tyckes ha samtykt att hemförlofva honom. Att damerna äro många i klump om en enda man det är sålunda bevisadt. Lite klumpigt var det nog också, då sex flickor i Lyseum ramlade ner i en vak. Men här blef det en man som lyckades hjälpa upp de stackars fallna och återbörda dem åt — — ja, hvad vet jag? — Och medan vi nu kommit in på småsummor kan jag nämna att Sveriges prästerskap i närvarande stund lär uppgå till 2726 präster, att Helga de la Braches efterlämnade släkting landtingsman Johanson har stämt änkedrottningen, prinsarna Carl, Oscar och Eugene på åtskilliga miljonerkronor som Helga skulle haft, men aldrig fick. Det blir nog lite kinkigt för herr Johanson, att komma till rätta med änkedrottningen, som befinner sig på utrikes ort. Änkedrottningen kan helt lätt expediera saken genom att hänvisa till en lagparagraf som lyder sålunda att den som vistas utrikes skall delgifvas stämningen sextio dagar före målets påropande vid rätten. Då målet nu utsatts till den 21 april är det gifvet att denna bestämmelse ej kan uppfyllas. — Jag tror mig kunna antaga att i denna passus blir nog stämningen animerad för svenska folket.

*

Nej, nu återigen till siffrorna. Ni har väl hört om Lundensarna (inte studenterna som sjöngo så bra i Worcester och hade så trefligt på Svea Gilles klubbhus vid Lake Quinsigamond) utan hela stan. Nu är det så att stan vall ha 20,000 invånare. Hvad det skall tjäna till, vet jag inte, men nu vill man det och nu ha de 19,936 mantalsskrifna, således ett minus af 64 människor. Nu påstås det emellertid att innan årets slut ska staden Lund ha de felande 64, hur de kan påstå det så bestämdt begriper jag inte. Men när den tjugutusende landsbon gör sitt inträde så skall det bli storartade festligheter till hanmottagning. Kandelabern på stortorget skall illumineras, ett storartadt fyrverkeri afbrännas, solosång skall utföras af den blifvande diakonen med brumkör af allmänheten och en minnespokal öfverlämnas och prydas nr. 20,000 vagga. Tänk hvad den infödingens mamma och pappa ska bli glada och tänk om vi alla här i gamla Sverige vore säkra att innan årets slut ha våra 20,000.

*

Ja, vi göra våra beräkningar här hemma. Man beräknar att värmeledningens införande i kungl. slottet (tänk där eldas fortfarande i kakelugnar och öppna spislar) kommer att gå till 300,000 och att ett tält åt hundarne på hundutställningen 27—29 mars kommer att ta 10,000 kr. Vidare beräknar man att kunna allt som allt upphämta 400,000 kg. majs vid kusten af Varberg två sjömil från land. Ni minns väl att Manchester Spinner förliste på detta ställe hvarvid majslasten blef öfverbordkastad. Undrar just om man beräknar att majs fortfarande skall komma att skördas i hafvet utanför Varberg. Ja, hvem vet?

Vidare beräknar man att vår svenska export på Rumänien utan tvifvel skall väsentligt ökas. Särskildt lär det finnas marknad för våra jordbruksmaskiner och elektriska maskiner, symaskiner, lås, knifvar, smidesrör m. m. eller med andra ord för alster af vår järnindustri då någon rumänsk järnindustri knappast existerar.

Vidare beräknadeLeon Larsons finska fiender få bevittna hans sista slut. Men den beräkningen slog fel. Han fick visserligen en bomb placerad i sitt rum på sitt skrifbord men han tog den försiktigt med sig på vägen till sitt matställe (bättre sällskap kan man ha), och när han hörde att det började fräsa i paketet, så öfverlämnade han detsamma att i god ro explodera på gatan och sprang sen baklänges det fortaste han kunde därifrån. Så beräknar dr Ljungberg hvad en storstrejk kostar. På så sätt att om exempelvis hela landets industri skulle ligga nere i tre månader skulle produktionens värde minskas med cirka 350 millioner kr. I strejken deltaga liksom i sommarens stora strejk, 300,000 arbetare med normalinkomst af 1,400 kr. pr. år. På tre månaders ledighet blir då deras förlust 105 millioner. Enligt statistiska uppgifter öfver på självdeklaration grundad beskattning bör arbetsgifvarnas direkta förlust därmot ej bli större än 21,250,000 — endast en femtedel af arbetarnas. De indirekta förlusterna, däribland räntor på arbetsgifvarnas skulder, ha ej varit möjligt att utröna. Men det är ju i alla fall en värdefull upplysning, att en storstrejk förlora arbetarna mest.

Och så beräknar fröken Lydia Wahlström på kvinnornas senaste kommunalmöte att kvinnorna nu indirekt nått möjligheten till politiskt inflytande på grund af att 1910 vore ett märkesår i kvinnorörelsens historia, då nu den 40 gradiga skalan hos oss blifvit införd och kvinnorna fått betydligt ökad kommunalrösträtt och kommunal valbarhet. Apropå rösträttskvinnor uppgifves det ju att i Förenta Staterna de där med full beräkning sälja bort kyssar för att få mannens röster. Det påminner om en rolig historia. Den tilldrar sig på en basar då en ung dam bland annat kram också sålde en kyss för tjugu kronor. Nåja, en kadett tillhandlade sig en och lämnade en tjugukronosedel. Flickan dök genast ner i fickan efter växel och lämnade honom en tia med de orden: "barn betala endast hälften". En annan beräkning som inte slog in var när agenten ville att gubben skulle ta en lifförsäkring. "Tänk så glad", sade agenten, "gumman skulle bli om han skulle lämna efter sig nära tusen kronor när han blir död!" "Hon blir nog glad ändå, utan att jag behöfver betala till", fick agenten till svar. Jo, så kan det gå. Och nu beräkna Södertäljeborna hvilken stor inkomst de skola få på sin bazar för ålderdomshemmet ty de vänta att prinsessan Marie, prins Vilhelms gemal, skall komma till Södertälje med en eskort af 25 dansanta herrar. Bara inte den beräkningen slår slint.

Sverige-Nyheter

(Forts. fr. sid. 5.)

Död i ambulansvagnen. 23-årige kontoristen T. G. A. Rahm skulle härom dagen i ambulansvagn afföras till Änggårdssjukhuset. Han afled emellertid under färden.

Bötfälld domare. Göta hofrätt har dömt e. o. hofrättsnotarien Berndt Forsgrén att böta 25 kr. för det Kinnefjärdings, Kinne och Kållands häradsrätt under Forsgréns ordförandeskap dömt häktade G. Gustafson att för hvart och ett af 4 förfalskningsbrott hållas till straffarbete i en månad.

VÄSTMANLAND.

Patriotiska sällskapets medalj har tilldelats skomakeriarbetaren G. Olsson, hvilken i 25 år arbetat hos skomakarmästaren E. Thibbelin i Strömsholm.

Dödsfall. Metodistpastorn Felix Holmgren afled härom dagen i Linde, vid närmare 62 års ålder. Han var född i Uppsala. Alltsedan 1871 hade han varit tjänstgörande predikant, men måste för sjukdom upphöra 1906. Han efterlämnar maka och en dotter.

En bläckfisk å Köpings torp. En fiskhandlade i Köping fann härom dagen bland sillarna i sin låda ett besynnerligt djur, som vid närmare undersökning befanns vara en bläckfisk. Det var ett vackert exemplar af den i Medelhafvet vanliga och vid Skandinaviska kusten sparsamt förekommande 10-armade bläckfisken. Efter vederbörlig konservering har exemplaret införlifvades med samlingarna i stadens museum.

ÅNGERMANLAND.

Afsked har beviljats kronofogden i Södra Ångermanlands nedre fögderi S. C. A. Ekelund.

Själfmord. Arbetaren Carl Nordström, anställd såsom gårdskarl vid Domsjö sulfitfabrik i Ångermanland anträffades härom dagen hängande död i sitt hem i en snara, fäst i taket.

ÖSTERGÖTLAND.

Koncession har beviljats major P. A. H. Stjernspetz m. fl. att anlägga järnväg från Fornåsa station å Fågelsta—Linköpings järnväg till Motala.

Norrköpings hyresgästförening, som för några år sedan bildades och genast erhöll en storartad spridning, omkring 2,100 medlemmar, har upplösts på grund af bristande intresse.

En elektrisk smalspårig bana mellan Motala chokladfabriks anläggningar i Malfors vid Motala ström och Gullbergs station på Mellersta Östergötlands järnväg planeras af chokladfabriken.

Lungröta har angripit ett 20-tal hästar vid Loddby stuteri. Ett fölsto och två ungdjur ha dött. Åtgärder ha vidtagits för att hindra smittans spridning. På en del hästar har serum insprutats med godt resultat.

Arbetarekommunen i Linköping hade genom Hj. Örtengren motionerat om att Linköpings kommunala annonser jämväl skulle införas i "Östergötlands Folkblad". Drätselkammaren afstyrker motionen, då tidningen i fråga "icke kan anses vara någon platstidning".

Glädjen stod högt i tak härom dagen i ett hus i Norrköping. Anledningen var den att tio gamla gummor vid Idrottslotteriets senaste dragning vunno tillsammans 5,000 kr. eller 500 kr. hvardera. De hade lyckats åstadkomma en krona hvardera, hvarför de köpt en lottsedel till nämnda dragning. Att ett hejdundrande kafferep gick af stapeln, behöfver väl icke nämnas.

Hur skall aluminium kunna rengöras? De som ha den nya sortens kokapparater — "fireless cookers", kantade med aluminium — böra särskildt ha olivolja till hands för ändamålet. Så snart man användt kokapparaten, tvättat och torkat den, guider man den med en klädeslapp, indränkt i olivolja. Därigenom hålles aluminium ren och blank samt rostar ej.

DÅ DE GAMLA GUDAR SVEKO.

Historisk berättelse från Sveriges hednatid.

Konung Olof af Birka hade vid Bragelbägaren afgifvit det löftet, att innan året gått till ända hafva besegrat de tappre och stridsduglige kurländarne i Österled, mot hvilka en dansk sjökonung, Harald, nyss fört krig, men nödgats med slagen och upprifven här vända åter till sitt land, eller ock ville konung Olof sätta lifvet till i det främmande landet.

Då vårsolen började smälta snö och drifvor på Svithiods land, gjorde kung Olof sin flotta klar för att segla öfver Östersalt och vinna ära och byte. Väl hundrade drakar förde han till denna strid och varje skepp var bemannadt med de starkaste och oförvägnaste kämpar, som funnos i hans rike.

Det var omkring år 860, som Birkakonungen afseglade med sin flotta. Efter en lyckosam färd öfver hafvet, landsteg han med sin här nära invid staden Seeburg på högra stranden af Dunafloden.

Befolkningen i den lilla staden anade ingen fara och voro oförberedda på hvarje fiendtligt anfall, hvarför det blef en lätt sak för sveahären att intaga Seeburg, hvilken nedbrändes i grund och hvars befolkning tillintetgjordes.

Lastad med rikt byte för Birkakonungen längre inåt landet, öfverallt svårt härjandestäder och borgar, och vinnande stort byte af guld och silfver.

Hela sommaren hade konung Olof med sin här dragit omkring i Kurland under oupphörliga strider och med växlande framgång. Städer grusades och borgar refvos, hvarhelst han drog fram och där folket utan svärdsslag gäfvo sig under honom, utkräfde han hög skatt af de öfvervunna och tvingade dem att förbinda sig till skatteskyldighet under sitt välde.

Fram på hösten anlände birkahären till en stad, som bar namnet Apulien. Från hela Kurland hade dit samlats landets alla stridbara män och den stora och betydande staden hade genom starka bålverk och murar gjort hvad göras kunde för att skydda sig mot de härjande svearna.

Genast konung Olof med sin här framkom till Apulien stormade han staden, men blef af de tappre och manstarka försvararne med stor manspillan slagen tillbaka.

Hela hösten låg sveahären utanför staden, och gång efter annan företogs stormningar, men alltid med olyckligt resultat.

Då närmade sig Nordens stora midvinterfest, men konung Olof ville ej styra sina drakar hem mot sitt rikes kuster, förr än han vunnit en fullständig seger öfver det främmande landet och gjort det skattskyldigt under sitt välde.

Men med hvarje stormning såg det allt mörkare ut, och knotet och missnöjet bland hans folk blef med hvar dag allt större och större.

Den första svaga isen började redan binda Östersalts vågor, hären hade hopsmält till hälften af hvad den var vid fälttågets början och därtill fruktade konungen, att om han nu sökte sin flotta, skulle hären förföljas, omringas och tillintetgöras af såväl de krigiska apulierna som af ortens befolkning i öfrigt.

I sin nöd vände sig konungen och hans härmän till gudarna, genom offer utfrågade dem om hvad som borde göras i denna svåra belägenhet och bedjande dem om seger öfver det främmande folket.

Men offerprästerna, då de i de offrade djurens inälfvor tolkade gudarnas vilja, funno, att nordens gamla gudar vände bort sitt ansikte från Sveas söner och ställde sig gynnande mot det främmande folket.

Så modiga svearna än voro, då det gällde öppen strid med blanka vapen, grepos de af dådlös fruktan, när de funno sig öfvergifna af sina gamla gudar och prisgifna åt det främmande folkets hämndlystnad och raseri.

I denna dystra sorg och förtvifllan inträdde en dag en gammal grånad viking i konungens tält, där denne tillsammans med sina härmän sutto och rådslogo om hvad som kunde göras för att rädda sig undan den väntade olyckan.

Den gamle krigaren vände sig till konung Olof och sade:

— Du minnes, huru förra året till Birka anlände en man från Frankernas land, som bär namnet Ansgar. Det är nu andra gången denne man gästar oss. Han har ofta förkunnat för vårt folk om en ny gud, större, mäktigare och rikare än våra gamla gudar. Och jag hörde en gång, hur den helige mannen förtalte för folket, som stod rundt omkring honom, att den nye guden, som bär namnet Hvite Krist, är villig att hjälpa alla dem, som anropa honom i nödens stund.

Offer höfves ej att gifva honom, ty hvarje bön, som stiger upp ur ett uppriktigt hjärta, hör han och är genast villig att hjälpa. Därför, kung Olof, synes det mig, att du bör samla allt folket kring dig, och förtälja dem om Hvite Krist, och sedan i allt folkets namn bedja den nye guden om seger öfver det folk, vi dragit ut för att göra skattskyldiga under ditt välde.

Och vill han förhjälpa dig till seger, så är det rättvist, att du gifver Hvite Krist det löftet, att du och vi alla låta döpa oss, så som den helige Ansgar förkunnat en kristens plikt vara.

Och är mitt råd, att hafva de gamla gudarna öfvergifvit dig och lämnat oss värnlösa i ett främmande och fiendtligt land, då äro vi skyldiga att gifva oss under den nye och starkare guden. —

Konung Olof fann behag i den gamla krigarens tal och sammankallade genast hela sin här till rådplägning i denan sak, och blef så beslutadt, att konungen i hela folkets namn skulle anropa Hvite Krist om seger öfver kurländarne och afgifva löfte till den nye guden, att med allt sitt folk låta döpa sig.

På en hög bergklint steg konung Olof upp och lyfte sina händer mot höjden, så som han sett Ansgar göra där hemma i Birka, och bad Hvite Krist om seger öfver det främmande folket, och med lifliga rop och slag på sköldarne gåfvo nordmännen sitt bifall till konungens bön och löfte.

Då Olof slutat sin bön, syntes en stor jätteörn sväfvande öfver sveahären, som med långsamma vingslag flög bort mot stranden, liksom visande konung Olof den väg, han hade att gå för att vinna seger.

Mod och förtröstan fyllde nu hvarje sinne och under stormande jubel rustade sig sveahären för att på nytt storma Apuliens murar.

Då försvararne inom murarna sågo, hur svearna på nytt rustade sig till anfall, utsände de några män för att mäkla fred med de fruktade vikingarna, ty kurländarne hade svårt lidit den sista tiden af fiendens anfall men hade dock hoppats, att svearna skulle draga ned till stranden till sina skepp och lämna staden efter allt hvad de förlorat i de många anfallen.

Konung Olof var allt för villig att efterkomma denna begäran, och slöts så den fred, att hela Kurland skulle betala skatt till Birkakonungen och såsom gisslan gifva tolf af stadens ädlaste män, hvilka skulle följa sveahären till Birka.

I glädje öfver den seger, Hvite Krist utan svärdsslag gifvit svearna, offrades på traktens högsta bergtopp tolf hvita hästar till den nye gudens ära och vid offerbålets flammor förnyade svearna sitt löfte, att genast vid hemkomsten till Birka låta döpa sig af den helige Ansgar.

På detta sätt vunnos för kristen lära en hel här af svear, som under midvinterfestens glans och prakt sedan läto döpa sig till kristen tro. Och utan kvalda samveten skedde detta, ty de gamla gudarna hade öfvergifvit dem, men Hvite Krist gifvit seger utan svärdsslag.

Så säger sagan om den förste nordmannakonung, som mottog kristet dop i Svea land.

Skratt och spratt

Med hustrun som pant.

En engelsk tidning berättar följande historia:

Ett par herrar ha bjudit två damer på lunch på en liten pariserrestaurang, men efter lunchen smeto de, utan att betala. När så värden kom med räkningen och inte kunde få några pengar, dekreterade han att damerna måste sitta kvar — i pant. Räkningen gick på tolf franes, och den ena damen, som var i besittning af sex franes, lyckades köpa sig fri.

Så kom värden underfund med, att den andra damen var gift och hennes man efterskiekades. Han kom.

— Hvad är det med min fru?

— Hon sitter i pant.

— I pant? För hur mycket?

— Sex franes.

— Så mycket! Det är hon visst inte värd! utropade mannen, och sade utan vidare adjö.

Då uppgaf värden allt hopp om att någon skulle lösa ut damen och lät henne gå.

Han kunde göra det så mycket hällre, som han ändå förtjänat några franes på affären.

Ur militärlifvet.

Korpralen: — Ser I, pojkar, ett rasande bra knep i ett fältslag ä' att om I inte har flir patroner kvar, så ska' I inte låta fienden märka de', utan bara ideligen fyra på allt hva' I örker!

*

Ryttmästaren Skvadronhield har löständer. En morgon ligger hela gommen på en stol, under det ryttmästaren gör toalett. Af någon anledning råkar han sätta sig häftigt och oklädd på denna stol med påföljd, att ett skrubbsar uppstår.

Under tjänstgöringen fram på dagen frågar majoren:

— Men hvarför är inte ryttmästaren till häst?

Ryttmästaren:

— En liten obehaglighet hände mig i morgse — jag bet mig själf i stjärten!

Tagen på orden.

En gammal engelsk gentleman, som kunde glädja sig åt framgång i sina affärer, tog sin son till kompanjon. Den unge mannen uppskattade detta som sig borde, men började snart vilja styra och ställa efter sitt eget hufvud. Hans fader protesterade.

— Hör på, sade han en dag, låt oss hafva litet mindre "Jag" och litet mera "Vi" i affären! Du måste komma ihåg, att du är den yngste kompanjonen.

En vecka senare uppenbarade sig sonen på faderns kontorsrum och tyckes vara en smula orolig.

— Jag kan tala om en sak för dig, pappa, sade han. Vi ha nu varit åstad och...

— Gjort hvad? frågade fadern.

— Well... vi... vi ha varit och vigt oss med vår maskinskrifverska...

Nyaste Göteborgsvitzen.

"Stockholms Dagblads" käsör Waldeek berättar den nyaste göteborgsvitzen, som är rent af lifsfarlig:

Apropå allvar så mötte jag härom dagen en göteborgare. Det kan vara allvarsamt nog. Jag är själf göteborgare, så kom mig inte för när!

Vi gingo in på en tysk bierstube, och som vi inte voro vidare pratsamma, togo vi snart till hvar sin tidning.

— Tänk, sade jag, i det jag ögnade igenom de senaste telegrammen, här står att Menelik i Abyssinien är död — och strax inunder står att han lefver. Det var konstigt.

— Det var väl inte så konstigt, sa' göteborgaren. Han lefver, men e' lik, förstår du.

Giltig orsak.

I en skola på landet examinerade inspektorn en gång en klass af småpojkar, och för att framhålla skillnaden mellan deras behof af kläder och djurens, frågade han:

— Kan ni taga af er edra varma ytterrockar?

— Ja! ropade barnen i korus.

— Kan björnen taga af sig sin varma päls?

— Nej! ropades på samma sätt.

— Hvarför det?

Ett ögonblick blef det alldeles tyst i klassen, men så sträcktes en liten hand upp, till tecken att dess ägare kunde svara.

— Nä, min gosse, säg oss, hvarför björnen inte kan taga af sin varma päls!

— Därför att ingen annan än Gud vet, hvar knapparna sitter! ljöd svaret.

Han ville stå.

Det var på en barnbjudning, afsedd för fattiga småttingar, som den förmögna husmodern ville bereda dem tillfälle att äta sig grundligt mätta. En liten gosse, som tydligen var mycket hungrig och äfven mycket trött, vägrade ihärdigt att mottaga den erbjudna sittplatsen och förblef stående under hela måltiden, åt hvilken han i öfrigt gjorde den allra största heder.

Slutligen frågade värdinnan honom vänligt:

— Men hvarför vill du nödvändigt stå, medan du äter. Jag ser, att du är mycket trött.

Gossen gaf henne en blick, som uttryckte förvåning öfver hennes enfald, och svarade med munnen full af mat:

— Förstår inte frun, att det är bättre undanfall, när man står?

Mark Twain och presidentskan.

En åtminstone icke så ofta som många andra berättad anekdot om den store skämtaren Mark Twain, hr Sam Clemens, lyder som följer:

Det var under den tid, då Cleveland var president, och bland dem, som en dag blifvit inbjudna till en fest i presidentbostaden Hvita Huset i Washington, befann sig äfven Mark Twain. Då han kom fram till värdinnan och blef presenterad för henne samt skakat hand, räckte han med förväntansfull min fram ett papper och sade i bönfallande ton:

— Var snäll och underteckna detta!

Fru Cleveland tittade förvånad på papperet och blef ännu mera förundrad, då hon på detsamma såg skrifvet endast: 'Nej, det hade han inte'. Hon såg leende och frågande på skämtaren och begärde en närmare förklaring.

— Jo se, sade Mark Twain, min hustru påstod, att jag i min ohjälpliga tankspridhet skulle komma intrabkande till presidenten med galoscherna på fötterna. Men jag har dem ju inte på mig; och nu tänkte jag, att fru Cleveland skulle vilja vara af den godhteen och ge mig ett intyg härom, som jag kan visa min hustru, när jag kommer hem igen!

Fru Cleveland skrattade godt och skref genast sitt namn på papperet.

Tysk militärhistoria.

I en liten garnison ger en ung löjtnant lektion i geografi. Det är hans mening att med en karta öfver Tyskland som åskådningsmaterial samvetsgrannt klara upp sina rekryters något virriga geografiska begrepp. Med en hastig blick på kartan frågar han:

— Meier, hvad heter den stora sjön här i Mellersta Tyskland?

Meier tar sig en funderare.

Paus.

— Nå, hvad heter den?

Intet svar. Efter en paus frågar löjtnanten:

— Är det ingen annan, som kan säga det? Hvem är den dummaste af er?

Ingen svarar.

— Nå, då skall jag säga det själf. Och med en mot situationen svarande värdighet träder löjtnanten fram till kartan, klämmer fast monokeln och forskar länge. Slutligen säger han:

— A, det är ju ingen sjö! Lippe-Detmold — bara blåmåladt land!

Att bota förkylning på en dag.
Tag LAXATIVE BROMO Quinine Tabletts. Apotekaren återlämnar pengarna om det underlåter att bota. E. W. GROVE'S signatur på hvarje ask. 25c. Tillverkadt af PARIS MEDICINE CO., St. Louis, Mo.

Den bästa tuggtobak fabricerad

Copenhagen-Snus

varar längre och lämnar en mera behaglig smak än någon annan slags tobak. Den förseglade fiberlock'en af COPENHAGEN SNUS skyddar köpare mot underlägsna efterapningar och når köpare i friskt och fullkomligt tillstånd.

10c per box öfverallt

10c per box öfverallt

Om COPENHAGEN SNUSET ej erhålles i butikerna i Edert grannskap, skola vi sända Eder en box vid emottagandet af 10c.

National Snuff Co., Limited
900 ST. ANTOINE STREET, MONTREAL. 1

RIDDERPOJKAR.

Den från boerkriget bekante engelske generalen Baden-Powell har i sitt hemland startat en rörelse, afsedd att fostra den manliga ungdomen till lydnad, pliktkänsla, självuppoffring och praktiskhet. De gossar och unga män, som tillhöra denna onekliga välbehöfliga organisation, kallas i England "Boy-scouts".

Denna rörelse har nyligen funnit väg äfven till Sverige, där den först införts i Göteborg af kapten E. Lieberath och redan vunnit stor anslutning.

Ur ett föredrag, som kapten L. härom dagen höll om "Boy-scouts" — Riddarpojkar kallas de i Sverige" — anföra vi följande:

En scout skall lära sig att hitta i terrängen, upptäcka spår efter människor och djur, hastigt sätta sig in i situationerna och handla därefter. Han lär sig göra upp eld, koka mat och flera andra praktiska saker. Riddarpojken skall vara hjälpsam mot andra. Han skall hjälpa en medmänniska, som är i trångmål; han kan göra sig nyttig endast genom att plocka upp ett bananskal, som nästa vandrare kanske skulle snafva på. En scout står aldrig rådvill, han griper in genast utan maklig eftertanke. Behöfs hans hjälp vid ett grofarbete, hugger han bara in, hjälper särskildt kvinnor och barn, och det bekymrar honom inte, om någon annan pojke skrattar åt honom. Den andre är ju ingen riddarpojke; han förstår ej dennes verkliga gentlemannaplikter.

Kroppsöfningarne, som skola sätta riddarpojken i stånd att hjälpa och gifva honom hans friska humör, gå ej ut på någon täflan därhän, att utmärka den ena framför den andra. Alla måste bli duktiga och de sämsta få nöjet att täfla oftast.

Föredragshållaren framhöll därefter att han funnit den engelska scoutlagen alltför förträfflig, för att han skulle vilja göra några ändringar. Där var rörelsen lagd på den bredaste basis, alla scouts voro bröder. Lagen, som kapten Lieberath alltså nu tillämpade, hade följande nio paragrafer:

En riddarpojkes ord är obetingadt att lita på.

En riddarpojke är sitt fosterland, sina föräldrar och sina förmän trogen.

En riddarpojkes plikt är att vara nyttig och hjälpa andra.

En riddarpojke är allas vän och broder till hvarje annan riddarpojke, hvilken samhällsklass denne än må tillhöra.

En riddarpojke är höflig och uppmärksam mot alla, särskildt mot kvinnor, små barn och sjuklingar och äldre personer.

En riddarpojke är djurvän. Han dödar aldrig ett djur, annat än till nödvärn eller för att skaffa föda.

En riddarpojke lyder utan invändning befallningar af sina föräldrar, sin patrullerare och sin truppledare, ty det är hans plikt.

En riddarpojke skrattar, hvisslar och är glad under alla förhållanden, ty det gör andra glada.

En riddarpojke är sparsam för att kunna reda sig själf utan att ligga andra till last och för att kunna bistå sina medmänniskor i fall af nöd.

Om en lampa skulle explodera skall man aldrig försöka hämma flamman med vatten, detta sprider endast den brinnande oljan. Finnes mjölk till hands, är detta ett bra släckningsmedel, likaså jord eller sand.

"Hur svenska ståletb iter" o. s. v.
Direkt från Eskilstuna importerade, E. A. Bergs prisbelönta, världsberömda, garanterade RAKKNIFVAR:
N:r 10. Tunn klinga, nickelrörbak $1.00
N:r 12A. Hel klinga, ½ konk. slipad, etsad, ... $160
N:r 12E. Hel klinga ½ konk. slipad, elfenbenskaft, etsad, $2.00
Skomakareknifvar, raka och svängda, ... 25c.
Konstknifvar ..... från 40c. till $1.50
Tälj- och slaktknifvar pr st. ..... 40c. till 90c.
Alla knifvar äro garanterade, och pengarna återlämnas om de ej utfalla till belåtenhet. Insänd beloppet genom "postal note" och godset sändes pr post portofritt. Uppgif fullständig adress!
E. WIDEEN. **Blackfolds, Alta.**
Ref.: The Merchants Bank, Red Deer, Alta.

SMOKE 1912 CIGARS

NÄR NI ÖNSKAR EN GOD CIGARR, BEGÄR DÅ 1912 CIGARREN. DENNA CIGARR ÄR TILLVERKAD AF DEN BÄSTA TOBAK. FÖRSTKLASSIG I ALLA AFSEENDEN.

Prenumerera på
FREE PRESS
vestra Canadas största engelska dagliga tidning och Winnipegs ledande nyhetstidning. Dess valspråk är "fri het i handel, frihet i religion, jämlikhet i borgerliga rättigheter". Morgonupplagan kostar 50c. pr. månad, aftonupplagan 25c. pr månad. Den ägnar skandinaverna särskild nyhetsafdelning under rubriken "Scandinavian News", redigerad af C. Albin Jones.

J. D. McArthur Co., Ltd.
Cor. Higgins & Princess TEL. 5060 Winnipeg, Man.
VIRKE, FÖNSTERRAMAR, DÖRRAR ETC., ETC.
SÄLJA I PARTI OCH MINUT SÅVÄL SOM HELA VAGNSLASTER.